

1-2
Perioadă
I
17.263.

B O R A

REVISTA LITERARA ȘI ȘTIINȚIFICA

CONTINUTUL:

Cuvânt înainte	Irfan Feuzi
26 Noembrie 1917	"
O aniversare	"
Dobrucadaki tatar kizina	"
Haya imandandir	Hamdi Keray Bay
Hocalarımıza hurmet	Bora
Veyenha anilfahşayi	"
Yeter artik	"
Bir hakikat	"

Tipografia „Progresul” — Silistra

B O R A

(VISCOLUL)

REVISTA LITERARA ȘI ȘTIINȚIFICA

IRFAN FEUZI
Director propr. și red. responsabil

ABONAMENTE ANUAL:
In țara lei 200, In străinătate lei 300

Cuvânt înainte.

E o plăcută surpriză, pentru populația musulmană din Dobrogea, apariția revistei noastre, deoarece, până în prezent, în România, nu exista, afară de „Emel”, nici o publicație periodică în limba turcă, care să se acuze, exclusiv, de chestiuni pur literare și științifice

Încă de mult se simțea lipsa unui organ în care să se reflecte întreaga gamă de simțiri concepții, idealuri, ce însuflețesc pe tânărul intelectual turc, dar totul, limitându-se, bine-înțeles, în cadrul strict științific-literar.

Ce urmărim? Răspunsul la această întrebare se deduce ușor din cele scrise mai sus, dar, pentru o clarificare mai completă, adăugăm: Literatura, după părerea noastră, e menită să oglindească totul, ce se referă la felul de a gândi și a trăi al unui popor, într'un cuvânt, toate elementele ce sunt caracteristice numai lui, elemente ce-l reliefează puternic, scoțându-l din ansamblul celorlalte unități etnice.

Un popor nu poate exista decât prin păstrarea intactă a particularităților sale evidente, cari sunt rezultatul tuturor factorilor, ce, de secole, influențează viața sa, atât materială, cât și cea spirituală. Îndată ce ei și-a pierdut toate elementele de identificare, ce-i sunt transmise din generații în generații, fără întrerupere, el încetează să mai existe, ca atare, asimilându-se și înglobându-se în concertul celorlalte neamuri. Viața noastră dorință este ca orice scriere literară să fie seamă de cele precedente afirmate, adică să fie imaginea plasticizată a unei părți oricât de mici, din viața sau năzuințele poporului nostru. Prin viața unui popor, nu înțeleg numai cele referitoare la existența sa actuală, ci și tot trecutul lui privit sub toate unghiurile, căci numai cunoscând bine trecutul ne vom da seama de prezent.

Prin urmare, sfătuim tinerele noastre energii literare să se inspire, pe cât mai mult posibil, din viața poporului turco-tătar, fie din eroica-i istorie, fie din viața contemporană.

Nu acceptăm decât lucrările pur originale, traduceri, numai în cazuri excepționale.

Scrierile să păstreze cu strictețe nota decentă, imoralitățile neavând acces la revista noastră.

Cu acest prilej țin să afirm că numai o literatură sănătoasă, scrisă cu un adânc simț estetic și moral, într-o formă impecabilă, își va putea asigura succesul în masele publicului nostru cititor.

Prin prezenta publicație dăm posibilitate tinerilor înzestrați cu darul de a scrie frumos și simțit, să se afirme energic pe tărâmul literaturii noastre, valorificându și realele lor însușiri.

Cât privește partea științifică revista noastră va publica interesante studii etnografice, istorice, geografice, fiind, în aceeași timp, ecoul tuturor manifestărilor noastre culturale.

Credem c'am fost destul de clari și înțeleși.

Și-acum ca încheiere nu-mi rămâne altceva, decât să vă urez din tot sufletul: curaj, muncă, putere, ideal!

Irfan Feuzi

26 Noembrie 1917.

Viața unui popor, reprezentată grafic, se compune dintr-o serie de sinuozități, unele mai mari, altele mai mici, după cum momentele, ale cărori imagini pe hârtie arată, sunt însemnate sau mai puțin însemnate în tumultuasa viața a aceluia popor.

Una din accentuatele sinuozități, de dată relativ recentă, din istoria neamului tătaresc, este ziua de 26 Noembrie 1917. Avem perfectă dreptate când afirmăm că această dată este un diamant cu reflete orbitoare din șiragul de pietre prețioase sau comune, ce simbolizează existența mult zbuciumată a fiilor lui Tamerlan.

În această scumpă zi s'a citit mesagiul de deschidere al parlamentului statului crâmlean, de către Celebi-Gean, animatorul și înlăptuitorul idealului de independență.

Generații întregi de tătari au activat neîncercat pentru concretizarea acestui vis.

Mii de tineri au albit cu oasele lor câmpiile nefârșite ale înghețatei Siberii.

Sute de hogi, întreținătorii focului sacru în sufletele conaționalilor lor au murit, torturați în chinuri

groaznice, în umedele temniți subterane din pravoslav-nica Rusie. Mamele, cu inimele slășiate de durere, au asistat la salbăteful spectacol în care trupurile pruncilor lor, smulși prin forță și brutalitate bestială, se transformau în mase informe de carne sângerândă, sub greutatea cizmei ținșinte a cazacului.

Pentru ce aceste suferinți? pentru ce aceste torturi și eforturi supra-omenești? Numai pentru faptul că acești martiri nutreau și se trudeau în speranța reînvierii vechiului lor Crâm.

În aceasta memorabilă zi, idealul lor a devenit fapt îndeplinit. Sacrificiul atâtor vieți n'a rămas fără roade. Noua Crimee este plămădită cu sângele fiilor morți, pentru cauza sfântă a realizării statului național

Flamura albastră ca azurul cerului senin, falșăie iarăși pe vechiul palat al hanilor glorioși de altădată.

Bahce-Seraiul, seculara capitală a Crâmului, își reia strălucirea, radiind pretutindeni splendoarea sa imaculată.

Cei osută treizeci și patru ani de autoritate străină sunt o clipă în imensitatea timpului. Totul pare c'a trecut. Istoria Tătarilor întreruptă pentru un vec și jumătate, își reia cursul normal.

Poporul crâmlean s'a redeșteptat la o viața nouă, ca după un vis cu coșmaruri. Acum a intrat în rândul statelor civilizate, având o linie de conduită cu chibzuință trasată.

Au urmat multe zile de înălțare sufletească, în care timp înțelepții conducători au făcut minuni, aducând îmbunătățiri în toate domeniile. Ca din pământ s'au ivit școli, mnschei, spitale, s'a organizat economia națională, armata, toate au fost puse la punct.

Dar vai! aceste luni admirabile, strălucitoare, luminate de aureola iubirii de patrie, au fost întunecate de nori negri, dela hotarul nordic.

Hoardele bolșevice năvălesc în peninsula. Urmează lupte înverșunate; cad mii de răniți și morți. Rușii cu forțele lor brute cutropesc țara. Celebi-Gean, presedintele republicii, cade prizonier și este executat. Crimeea intră sub dominația bolșevică.

Incepe iar o perioadă tristă, întunecată pentru poporul tătar.

Povestea se intrerupe aici, dar nu-i terminată. Tineri inimoși în frunte cu aprigul luptător naționalist, Gıater Seid-Ahmet, muncesc din răspuțeri pentru înodarea firului rupt.

Peste puțin, peste foarte puțin timp, spun cei cunoșcători ai situației internaționale, istoria noastră se va continua și va fi mult mai frumoasă și de lungă durată.

I. F.

(Caș Keday)

O ANIVERSARE.

La 23 Februarie 1938 s'a comemorat de către Tătarii din Europa și Asia 20 ani dela moartea primului președinte al Republicii Crimeea.

Presa mondială ne aduce știri că pretutindeni s'au oficiat slujbe religioase pentru hod hna sufletului eroului nostru național.

În rândurile ce urmează, țin să trasez în câteva cuvinte personalitatea excepțională a acestui om, care a ilustrat puternic istoria neamului său, dându-i o nouă orientare politică și sufletească.

Celebi-Gean s'a născut la Or, o localitate pitorească așezată pe țărmul Mării Azov. Clasele primare și le-a făcut în Crimeea, iar cele secundare și universitare la Istanbul. După ce și-a însușit o solidă cultură, s'a înapoiat în patria sa, luptând din răspuțeri pentru emanciparea culturală și politică a Tătarilor.

Des'ânțundu-se revoluția bolșevică și colosul rusesc începând a se desmembra, Crâmleenii, după exemplul celorlalte popoare subjugate fostului imperiu, se declară independenți, constituindu-se într'un stat, bazat pe cel mai pur principiu național.

Președinte al noiei republici a fost ales în persoana înfăptuitorului ei: Celebi-Gean. Văzându și idealul împlinit, a pornit îndată la realizarea unei mărețe opere constructive pe care am expus-o în articolul precedent.

Forțele bolșevice au cucărit pas cu pas peninsula, iar Celebi-Gean, după o eroică rezistență, a căzut prins în mâinile acestor dementi, cari, după ce l-au ucis, i-au aruncat corpul, transformat în piese detașate în apele M. Negre.

După ce v'am pus în curent cu aceste date biografice, reviu la ceiace mi-am propus să vă explic.

Ceiace ne izbește la prime vedere este darul său extraordinar de a domina masele.

Vorbea atât de simplu, atât de logic și convingător, încât mulțimea îndată se indentifica cu simțămintele, cu gândurile, cu năzuințele sale.

Cuvintele sale aveau magica putere de a electriza, de a lumina și încorda la maximum atenția auditoriului, care exaltat și convins, sorbea cu nesațiu nectarul vorbelor sale.

A știut să facă să vibreze energic coarda războinică a sufletului Tatarului, entuziasmandu-l, încât, cu o mână de oameni, a invins forțe de sute de ori superioare în valoare numerică. Pe lângă marile sale calități de om de stat și strategic desăvârșit, Celebi-Gean este autorul unei însemnate opere poetice, care-i oglinda fidelă a nobilelor sale sentimente.

O primă caracteristică a poeziilor sale o constituie nota patriotică dusă la exces. Acest idealism exaltat se datorește misticismului inspirației sale. După ce și-a încărcat surletul cu o imensă revoltă, obsorbită din aspra privesc a realității prezentului, poetul se smulge din lumea sensibilă, ca să se avânte pe înaltele țărâni ale idealului său național, pe care-l trăiește cu atâta sălbatică patimă și în a cărui viitoare înfăptuire rămâne cutremurat de extraz în contemplarea lui, ca în fața unei revelațiuni supranaturale, menite să întronizeze dreptatea prin foc și sabie. În multe din poeziile sale el întrezărește, cu o siguranță uimitoare, soarta ce-l așteaptă, totuși rămâne neînfricoșat, căci a muri pentru neamul tău, pentru patria ta e cea mai frumoasă virtute pentru omul superior.

Din nefericire, profețiile sale au devenit realități triste; a fost suprimat de bolșevici, sa jertfit pentru năzuințele sale și odată cu el, Crimeea, a încetat de a mai fi independentă.

Celebi Gean! Fie-ți memoria proslăvită! Te-ai sacrificat pe altarul idealului nostru național. Tu ești mort! Ideile pe care le-ai semănat au prins rădăcini adânci în inimile noastre și-au început să dea roade.

Tătari... fie ca sângele acestui sfânt martir să pecetluiască unirea, identificarea de vederi dintre noi. Alcătuind, astfel, un bloc formidabil de forțe invincibile, sub înțeleapta conducere a domnului.

Giafer Seid-Ahmet, e imposibil să nu izbândim.

I. F.

(Caș Keday)

B O R A

Redacția și Administrația

Strada Plevnei No. 16 — Silistra — România

„Dobrocadaki tatar kızına“

Caş Keday

*Tataı kizi şayli kız
Cilama sen totay kız*

*Senin toyın etermiz
Aruv yerge berermiz*

*Mina keldi senin uşun bir cavşı
Tomtomalak kirkirmizi bir kışı*

*Dobrocanın yuvasından bir kız isti
Asli, nesli, belli, başlı bolsun di*

*Senday etken başka guzel kız'miz yok
Kalk işinde sağa uşar eşin yok*

*Anay, babay bondan pek ziyade kuvandı
Kuvangandan kozlerinden cilli yaşlar akitti.*

*Kolu, komşu pek munasib korduler
Karti, yaşı, cıyildida keldiler.*

*Cavşı di: men almay kaytmaıcaıktan
Berermen deb aytıkan saymaıcaıktan*

*Davul, zurna — şaebina darbukalar urula
Kelin tuşecek üyge ipek perde kurula.*

*Caşlar oynay, anaylar beklı collarda
Kızlar, ballar, cuvurup cure korada*

*Vakit keldi kelinmızni alayık
Al ipekten duvagina sarayık*

*Kun tuğmadan curtumuzga basayık
Genç kiringa ayakmızni barayık.*

İaş tatarlarga.

*Ey horlangan, kullug etken cigitler, caş Tatarlar!
Otkı, suvga, kanga karşı kayaday teş tatarlar!
Bu firsatta bizler gene parmak tişleb kalmayık
Kalk sari may ulışken son bizler torta almayık.*

*Biz zamanni anlamazsak, zaman bizni anlamaz
Kul tobede aytışsakta bizni kimse dinlemez
Kul tobeday kul bolurda kokke uşub ketermiz
İş Keşken son: „vay şay eken“ der de peşman etermiz.*

*Romanoflar, Nikulaylar bizni coymak istedi
Avuz aşub bir söz aytsak ateş saçtı, sus dedi
Tatar gene turlenmedi, aldanmadi, pitmedi
Bizni coymak istegenler maksadına cetmedi.*

*Bu toprak top parçalansa, cerni cuvsa deryalar
Butun dünya otka cansa, oksiz kalsa keraylar
Bizler gene Tatar bolub, tatar tusli kalarmiz,
Tarihlarni aktardıkmi bu sozlerge kanarmiz.*

*Koşulsakta, çalışsakta, bir işke baş bolsakta
Canlar kirgen kapularga bizde kirib tolsakta
Gene işçi, kalpak taban, kara Tatar, Tatarmiz,
Bilmimenmen ne gunceşik bizler cantik satarmiz.*

*Ay su carik, şöl tahtataday turtuz bolub turganda
Halk ciyilub, sir sirdaşub, cani işaav kurganda
Neçun bizler anda, minda korka — pişa curemiz
Çalışkanga yada miskil ete, dudak buremiz.*

*Halk toy ete, biz saruşmiz yuklamaga dalgamiz
Su sirinin kaymagiday uyuşkanda kalgamiz.
Kozimizni caltiratib turamiz.*

— „Gel arkadaş gel!“ deseler bizler çetke buramiz.

*Arkadaşlar! eger bizler bu kusurnu kormesek
Halkimizçün çalışmasak, can talaşub curmesek
Bizler soysuz buzuk kanni, atsiz, cayaiv Tatarmiz
Çıkalmaymiz bastiriktan biz ebedi catarmiz . . .*

*Katti kuşli caş Tatarlar ciyiliniz, aydiniz! . . .
Demesinler canlar bizge cigildiniz, taydiniz.
Koşuldıkmi anlaşırmiz, çalışır, çalışır . . .
Şayte, şayte bu işlerge alışırmiz, alışır.*

*Jukseltiyik bu caşlıkni avelensun, aylansin
Butun Tatar yaşı, karti dir kazıkka baylansin
— „Ey Tatarlar siz dunyani cutacaksiz“ desinler!
Bizler gene bakirayik „hakimizni bersinler . . .*

Hamdi Keray Bay

Haya imandandır.

Musulmanlık büyük bir din olduğu pek çok edille ile sabit olduğu gibi şununlede anlaşılabilir.

Haya, yani utanmak imandandır. Hayasi olmayan insan, her fenalığı irtikâb eder, her fenalığı yapmaga curhet eder ve hattâ ana ve babsına bile hucum iderek, onları düğmeye ve vurmaya kaçar. Çünkü onda haya perdesi kalkmış, haya namına bir şey kalmamış, ve haya kelimesi büsbütün silinmiş ve utanmak nedir hiç bilmez.

Binaenaleyh, hayazi olmayana ne söz nede nasihat tehsir eder. Bu hal zükür ve inâsta, yani erkek ve kadında musavidir.

Hayasız kimse, hayasız insan yürüyüşünde, hareketinde, oturub kalkmasında bile belli olur. Bir cemiyete vardıkta edebsizce oturur, edebsizce konuşur ve cemiette bulunanlar taacciz eder. Büyük demez, ehtiyar demez, haci, haca demez, söze başlar, bilsede, bilmesede konuşur, cemiyetin dadını kaçıtır, öyleya „boş kafadan ne çıkar“ kuran kerimede ki „hel yestevillezine...“ ayet kerimesi, yani bilenle bilmeyen bir olurmu?

Tabihi bir olmaz. Bilen her vakit yüksek ve bilen her vakitta hakikati görür ve konuştuğu vakitta eyi mulâhaza eder, eyi düşünür, esaslı ve kıymetli sözler söyler. Bugün ortalıkta bir egalite, yani musavat kelimesi devran idub duruyor. Daha doğrusu, hiç bir mektepte tahsil görmemiş ve hiç bir medresede tedderrüs itmediği halde meydan okumak istiyor.

Nitekim, bir vakit, yani Türkiyede meşrutiyet ihlân olduğu zaman herkes „yaşasın huriyet, adalet, musavat, uhuvet diyerek, cadde boylarında bağırıp gezerek, bin bir çeşint fenalıklara irtikâb eder; kelimelerin manayı hakikiyelerine vakif olmayarak, asmak, kesmek ve çalmak gibi fenalığa curhet itmeye başlamışlardı, çünkü bunları yapan hayasız ve edebsiz insanlardı.

Fursat geçti diyerek yağmacılığa başladılar.

Memleketin ve milletin başında bulunan büyük insanlar, idaresinde bulunan ihalisine büyük bir serbestlik ve büyük bir doğruluk vermek ister.

Lakin . . . milletin seviyesi o dereceye gelmedise, bunu kaldıramaz. Mamafî, milletin seviyesine göre hak vermek, milleti zemana göre idare etmek ve milletin terbiyesini zemana göre virmek lazımdır. Halbuki zaman bir defa cıgirından çıkmış. Demokrate diye başlanın hayat kathiyen ona yaklaşmıyor. Zemani yakinen görmeyen, baba evlâdını terbiye etmekten aciz, çünkü pek çok feci, feci vakalar gözümüzün önünde duruyor. Zira, yetişmiş kızlar, yetişmiş çocuklar intihar etmiş, denize atmış bulunuyorlar. Sebebi hayasızlıktan, hürmetsizlikten ve terbiyesizlikten ileri geliyor. Yaptıkları kirli ve lekeli namussizliklerini şu vecihle temizlemek istiyorlar. Öyleya, haya varsa, hayatta vardır. Haya olan yerde, korkuda var, haya olan yerde itahatta var, haya olan yerde insaniyette var, haya olan yerde medeniyete var yaşamakta vardır.

Binaenaleyh, haya, daha doğrusu utanmak, islâmîyetin prensiplerinden biri dir ki „elhayahü minel iman.“

Bora

B O R A

Sabib ve müdür mesful: IRFAN FEUZI

Idare hanesi: Silistre, Plevna caddesi No. 15 — Romanya

تقينا بيلور و كوريووزكه اولر پاپاسلرينه سلام و بردكلى زمان
 اللريكزى اوپه دم ، كله سنى قواللايدورلر ، اولره هر ووت يوكسك
 يوكسك موقعلر وييدورلر و دائما يوكسك موقعده كورمك ايسته
 يورلر بزه قصبه نك خوجاسى ، كوپك امامى نه قادار حرمت اكرام
 كورويور ، زواللى خوجالريمز حكومتك و يردپكى يارديمى ، دها
 دوغريسى ، مطرباغى چوق كوره نك اللرندن آليورزا . يوكسك
 كورمك ايسته ، ديكمز خوجالريمز خريب و پریشان قابرلر ، كويده
 كى اولرى ، قصبه ده كى خانهلرى قطعا اولره لايق و مناسب بر
 مسلكده دكلدر . بز هو يركسك طبقه يى ، ملك آجى و طاتلى
 كونلرينه اشتراك ايدن آفنديلىرى ، هر زمان قوروماز لازمدر . اولره
 ال اوزاتاق ؛ اولره ديلنمك تورك مانى ايچين بر ذل بر شيندر .
 اولرك حقلرى ويريلسه ، اولره بزه محتاج دكلدرلر . هو خصوص
 صده مجموعه من ، خوجالرك حق ، ديه بر ستون آيبرمشدر .

قادر سته اول نوحشيانك نه قادر مضر ، نه قادر كوتو اولدينني بيله ريور .
 آلمانده بويله خسته لفره ميتلا اولانلرل بشرته مضر اولاد يتشديره
 مهملري ايجين او كييلري نهرلر ، اكر بو اصول بزدهده تطيق اولونسه بر
 چوقه كيمسه لرك نه نغسي لازم كبردي . زيرا ؛ اسلاميت و بشريت انسانلردن
 قايده بكر ، حق ، حق و تصويرلي و امراض زهرويه ميتلا اولان كيمسه
 لردن هيج بر قايده اكله يله من ، بناء عليه ؛ دينجه ساريلام ، اولانك امرى و
 نغسي ايله عمل ابدملهده ايكي جهان سعادت و سلامتته مظهر اولام .
 بورا

خوجالريمزه حرمت و رغبت ايدلم .

هر ماتك مستثنا و حرمت ايديله جاك بر طبقه سى واردر .
 اوده خوجا طبقه سيدر . حضرت پيغمبرك ، العلماء و رثة الانبياء ،
 حديث شريفى علماء حرمت و رغبتك نه قادر بيوك اولدينني
 كوستير .

حقيقتا : اجنييلرك روحانى صنفنه نه قادر حرمت ايتديكني
 كورورز ، بز اجنييلري هر خصوصده يوكسك و مدنى كوروب
 تقليد ايتديكمز حالده بو مسئلهده اولنلري نه دن تعقيب ايتيورز .

خسته افه مبدلا اولورلر ، بو خسته‌لق اولره برلشیر ، اولرده قوتلشیر و بر
 کون میدانه جبقماغه باشلار ، ارتق قانری بوزولش و زهرلشدیر .
 لکن اولر بونک بو قادار تهاکلی اولدیفی آکلا یامازلار ، کندیلری
 قوجا قارلره تدوی ایندمکه اوضا تیرلر . نتیجه ده فلاکتی بشقه بر شبی
 جبقماز ، چرنکه : خسته‌لق سیفک حافی آلمش و تدویسی الحق بر حکم
 حاذقه قلمشدیر . ایشته : بر عاله عو اولدی . ایشته بر عاله‌نک جورجقیری
 فلاکت معروض قالدی بویه بر عاله‌نک جبقاق ، بویه بر عاله‌نک دوظاق جو
 جملردن نه فایده حاصل اولور بونردن نه ملکنه ، نه وطنه و نه ده هم جلمنه
 فایده کاز ، خسته وجودده ، زهرلی قاندن حاصل اولاق سقط ، صریض بر
 جورجقدن هیچ بر شی بکله من :

باقیکز ! وجدانمز بر بابا ایمانمز بر قوجا نه بیولک بر فلاکت کتیرر .
 بر ساعت و بلکه بر دقیقه‌لق کنفی ایچین بر عاله‌نک سونمه‌سنه سبب اولو .
 ملک دو قورلرینک ویردکاری رابورلره نظرا ؛ سنجاغمزده بولواق
 مسلمانلرک قسم کلدیغده بو خسته‌لق یاک زیاده برلشمش ! کنج کنج قادیئر ،
 کنج کنج ارکنکار بو خسته‌لق ایله معلولدرلر .

کریلو نورکاردن بر قسمی صبهیه کلدیکی وقت اراکلق اولور اولماز
 واراجق بری ره سیدر ، شاتاق بام شاتاق ... ایشته ؛ جهنم ؛ ایشته :
 آتش ، ایشته فلاکت !

شاهزاده سوزی :

اوزلر عاشقه چرق ایش ایدرلر

صربلار ثابت درویش ایدرلر !

نه دوشو و نه حرق - - - وز ، بارانی کیدر ناموسی کیدر ، حیانی

کیدهرو جانی کیدر ... شریعت ضرای محمدیه : بوندن ایله اوچیوز شو

ایت کریمه و یتیمی عن الفحشاء

ای قلبی، دینی، ایمانی و اعتقادی تمیز و پاک اولان مؤمنان و مؤمنه‌لر! بالکمز - حضرت الله ایمان ایتدیکمز قران کریمده بزرگی فحشیا ایتدی فصل منع ابدی یور، بونک طبیی بیوک بر سبی واددر چونکه : فحشیا ایتدی ایتدیته ایملا ایتدیته و مدیتته و بشیریتته نه قادر ضرور کتیردیکنی ایدجه بر ملاحظه ایتدیته اکلارزکه فحشیات بر عائلته ایتدی و حق بر مملکتته محو و پریشانلقته سبب اولیور.

ادوار ماضیده کلوب بکن انسانلرک احوال و حرکات عمومیه لرلی فطر تدبیر ایتدی بکیرلی بر جوق ملنلرک فصل اولوده ظهور ایتدکارینی و صکره نه سببله دوچار انحطاط اولدولرلی اکلای بزجه پاک قولایدیرکه، اوده انجمن و آنجق فحشیا ایتدی باشقه بر شی دکانر، اوقاف بر مثل :

اخلاقسز و وجدانسز ارکاک فاحشه کیده فاحشه، طایفه اوستنده یاک بر کشید قاش، بیک بر کشی ایله تماسه کلشی و بیک بر کشی ایله یاتمش سردار و پس ر قادیندرکه : اولکله تماسده بولانی ارکاک در عقب اولنده کی ضرر و اولدور بچی خسته‌نی آیر جوق بکیرلی نه بو وجدانسز ارکاک کندی تمیز، پاک و نورلو قادینی ایله تماسده بولنور، زوالی قادین وجودی تمیز اولدینی کی لای ده تمیز اولدینی حالد اوکا ساریلیر قوجه‌م ده اوستنده قتره لکن او ائده، ایلمک تماسده فاحشه‌دن دینی مقربله تمیز قادینی سردارلار بونک نتیجه‌سندده زوج ایله زوجه از بر وقت ایچنده نهاکلی بر

کوده، قسبه ده و حق مملکت ده ایکی اوج اغا و اشرف و ارسه بونلرک
هر بروری بر فرقه انتساب ایاوب قومه کدکاری زمان دیگر لر بی محو
ایتمه ایچین بونلر وارلقلرله چالیشوب اهل اولسون اولماسون باشه کچمه
قاه و املی آتقیب ایدرک، بونلر جهالنیه مقدسات دینیه و ملیه الیه ایر
هیسات که ملتیه ضرردن باشنه بر شی پاماز. بو خسته لقی بو مملکته یالکنز
تورکره مخصوص کدکی، رومانلرده بو ملتیه مبتلا ایدیلر بونلر کورده
رومانیانیه یو کسه، سیمالری و باخصوص بیوک قرالماز حشمتاب ایکنجی
قارول حضرتلری بو فلاکله اوکی الملق ایچین بو کونکی تدبیری ایدی و
و اجرا ایشی و بو سیله درک مملکتک و ماتک مقدسات و مقدراتی اهلنه
تسلیم ایتمه خاسیه قانون اساسی ده دکشدیرمه موفقی اولدی یشاسون
ایوک قرالماز ایکنجی قارول حضرتلری وار اولسون بیرک رومن ملت حکومتی.

بورا

یتر آرتق ۱

« سیاستره » قسبه سنده فشر اولنان غنیه لرده محرر لر بری برلرینه
عالیمنده یعنی بری برلرینه جهالنلر یولسزقلرندن یازوب دورویورلر .
ملتک بو خصوصده کی یو کسه صداسی ، « یتر آرتق ۱ » بیقدق ، بویه
یازیلاری اولومقدن اوصاندق :

دور برجه تورکاری سزی و دها طوغریسی جه کزی ، بو وطنک اولادی
اولدینکنز ایچین بقینا طایر ، یازمه و اعلا ایتکه لزوم یوق . . . ملت سزدق
قاید بکر . ملت سزدق خدمت بکر ، ملت سزدق طانیل سوز و حقیق
یازی بکر . بناء علیه ؟ ارقاداشلار ! ملت می قیاداسز و بوش یازیلار نه جین
ایدوب دورمایلم « یتر آرتق ۱ »

بورا

بر حقیقت

چون سنه دینبری دوریج، مسلمانلری بری برلرینه شدتلی خصم و دهشلی دشمنان ایدیلر، بونک برنجی سبی ده پارتیزانلار باشقه بر شینی دکلدی. ارتق، بونک موداسی کجی، آرتق بونک تأثیر قالمادی. زبرا، بو کونک حکومت، فرقه جانی کوکند س-وودودی. مسلمانلر بونک ایلی نیامالی و ش-مدنکره بری برلری کوزلرینی چیقارمالمی، باش-لارینی یارمالیدرلر. بو یارهق، ازملک ایل-، زانا شرعا حرام و غنوعدر.

اسلامیتک « کل شیئی برجع الی اصله » یعنی هر شینی اصلنه رجوع ایدر. « هر حقیقت برنی برلور فحواسنجه مسلمانلر شریعتک کوستردیکی وجه اوزره یگدیگرینه معاونت و مظاهرت ایتمه ایدرلر. بونی مسلمانلک مقدس دینی، معزز و مبارک شریعتی امر ایدیور، بو سوزلر دفعهله خوجا افتدیلر طرفدن بونک جان و بوتوک قلبه سوبه ندیک حالد هبیج اهمیت و برمه رتبه، العکس بری برلرینه هجوم ایدیلر، جان، قان و دین قورده شالکلی اوتوئیدیلر، ووردیلر، ییقدیلر، پارچالادیلر، قیردیلر، حتی بری برلرینی محو ایدیلر و ناموسلرینه بیله تجاوز ایدیلر بونی عیلمکته حاجبی، خوجایی تورده یأس و کدوره بوروندی، سوزلری تأثیر ایتز اولدی، پارتیزانلق، پارتیزانلق دبه وورمادی، جالمادی قیو قالمادی اتحاد و انفاقدن اوزاق قالدیلر، بو حقیقتی تورده بو حقیقتی بیله و بو حقیقته ایمان ایدنلرک سی و غیرتلی نمره-سز قالدی، لکن حکومتک بو خصوص-ده کی قلعی قراری و امر و ندیری یز مسلمانلر ایچین نام و نمنده کلدی، ارتق مسلمانلر دیننه، شریعتنه، خوجا-نه صاریلر ارالرده کی بعض، آیین و عداوتی قالدیرز تورک و مسلمان دیهرک مکتبته و جامع شرفته اهمیت ویرسه سعادته ایرر اگرینه قلینده، یوره کده دوشمانلق قلدیسه قالدیسه، سونمه دیسه سونسو چونک دوروجه مسلمانلرک بوسبوتون عرو و پریشانلقنه برنجی سبب پارتیزانلقده باشقه بر شینی دکلدی.

بورا

علمی، فنی، ادبی، آریق رساله

موسسی: عرفان فوزی || سنه لک آرونه بدلی 200 لهی

مقدمه:

مقصد و مسلك

بورا، منسوب اولدینی تورک قوم مجبونی مادی و معنوی فلاکتدن
قورومق و قورنارمق مقصدینه منی، زمین و زمانک مساعدیهسی نه. یقنده
ایجاب ایدنی هر دلو فدکارلری اختیار ایدرک ساحه ایشاره آیدور.
مجرعه من، سه وکیل اولوسومزک صحیبی بر رهبری اولمه اسلامیت
اسلم داف ایدیکی مهم بر قابیه دخی ناجنرانه خدمت ایشی اولاجقدر.
اسلامیت؛ جمله جه معلوم اولدینی اوزره اخلاقه حمیده و اوصاف جمیه
ایله امر ایتدیگندقی قوانین انسانییه مطابق حرکاتده بولونماصری
ایجاب ایدور.

بورا، تورک و تاتار ملتک عینی صرت و اسلانی اولدینی
ایداته جالیداشقندن محترم ملتک محبت و توجهنه نائلت شریفه
مشرف و بوسایده یابدار اولاجقنه ایمان نام و اعتماد قوی بسله مکده دره
حقوقیت جناب حقدی.

بورا